

***DIFERENȚELE DINTRE
CONSILIERUL ȘCOLAR ,
PSIHOLOG, PSIHOTERAPEUT
ȘI PSIHIATRU***

MATERIAL ELABORAT DE :

PROFESOR LOGOPED: CADARIU MIHAELA

PROFESOR CONSILIER: CRĂCANĂ ELENA RENATA

CJRAE ARAD

DE CE AM ALES ACEASTĂ TEMĂ?

În urma interacțiunii cu părinții, cadrele didactice respectiv copiii am observat că de foarte multe ori există o confuzie între aceste specializări. Deși în ultimii ani mass media a „încercat” să arate diferențele dintre acestea , foarte multe persoane spun replica „***EU NU SUNT NEBUN...NU AM NEVOIE DE CONSILIERE/TERAPIE***”

CONSILIERUL ȘCOLAR

Consilierul școlar este absolvent al facultății de psihologie, pedagogie, psihopedagogie specială, sociologie, asistență socială, pedagogia învățământului primar și preșcolar, desfășurându-și activitatea în cabinetul școlar sau în sala de clasă, într-un mediu sigur și controlat. Acesta planifică și desfășoară activități de consiliere educațională individuală sau de grup care au drept obiectiv adaptarea elevului la problemele specifice mediului școlar; implementează programe de educație în carieră; organizează programe extracurriculare de orientare vocațională; promovează și implementează programele de educație pentru sănătate care vizează formarea și dezvoltarea la elevi al abilităților de management al stilului de viață.

CONSILIERUL ȘCOLAR

Consilierul școlar realizează următoarele sarcini:

- analizează problemele specifice mediului școlar;
- observă și evaluează performanța școlară, comportamentul și dezvoltarea elevului;
- identifică problemele de natură familială;
- planifică și organizează activități de consiliere educațională individuală și /sau de grup adresate elevilor;
- oferă intervenții cu caracter suportiv în situații de criză;
- implică elevii în activități de autocunoștere și dezvoltare personală;

CONSILIERUL ȘCOLAR

- investighează caracteristicile personale relevante pentru orientarea vocațională;
- întocmește profilul vocațional;
- organizează activități extracurriculare care facilitează accesul elevilor la informații relevante pentru deciziile legate de alegerea carierei;
- dezvoltă și implementează programe de prevenție și intervenție privind violența în școală, consumul de droguri și alcool și alte comportamente de risc;
- recomandă și încurajează elevii și părinții acestora să solicite și să accepte asistență specializată în cazul în care se confruntă cu probleme de sănătate fizică și/sau psihică;
- selectează și aplică principii, metode și tehnici de consiliere educațională.

PSIHOLOGUL

Consilierea psihologică se adresează persoanelor sănătoase din punct de vedere psihic dar care se află într-un moment dificil al vieții.

În consilierea psihologică, psihologul merge în direcția prevenirii unei crize sau a unei probleme mai grave.

Psihologul este absolvent al facultății de psihologie și poate alege să se dezvolte în mai multe speciali - zări. Acesta are rolul de a stimula autocunoașterea și dezvoltarea personală, previne anumite probleme emoționale, cognitive și de comportament.

PSIHOLOGUL

Specializări în psihologie:

- psihologia muncii și transporturilor;
- psihologia pentru apărare, ordine publică și națională;
- psihologia clinică;
- psihologia educațională, consiliere școlară și vocațională;
- psihoterapia.

Psihologul este orientat spre probleme concrete, pe optimizare și dezvoltare personală.

PSIHOTERAPEUTUL

Este psihologul cu specializare în psihoterapie. Asta înseamnă că după absolvirea facultății de psihologie și eventual, a unui master în domeniu, psihologul urmează o formare în psihoterapie și o terapie personală, cunoscută sub denumirea de dezvoltare personală. Durata formării poate fi între 4 și 5 ani. Obiectivele psihoterapeutului sunt să modifice anumiți factori psihologici care sunt implicați în tulburările psihice , psihosomatice și interrelaționale.

Psihoterapeutul NU prescrie și administrează tratament medicamentos.

PSIHOTERAPEUTUL

Psihoterapia se adresează persoanelor ce suferă de o tulburare psihică. Ea este un demers
Scopul psihoterapiei este să îi **ajute pe oameni** să înțeleagă mai bine **problemele** prin care trec și să îi învețe **diverse strategii** sau să le **ofere** - **instrumentele necesare** pentru a-și *controla gândurile și comportamentele nesănătoase*.

Nu există o singură abordare care să fie pentru toată lumea. Tipul de abordare psiho -
- terapeutică depinde foarte mult de **NEVOILE CLIENTULUI**.

PSIHOTERAPEUTUL

Abordări psihoterapeutice:

- psihanaliza ;
- psihoterapia adleriană;
- psihoterapia analică (jungiană);
- psihoterapia centrată pe persoană (rogersiană);
- psihoterapia existențială;
- psihoterapia cognitiv-comportamentală;
- psihoterapia relațional – cognitivă și cognitiv-comportamentală;
- analiza tranzacțională;
- psihoterapia gestalt;
- logoterapia;
- psihodrama;
- psihoterapia integrativă.

PSIHIATRUL

Este absolvent al facultății de medicină, cu specializare în psihiatrie. Abordarea psihiatrică presupune încadrarea într-un diagnostic a simptomelor descrise de pacient și observate de către medicul psihiatru și stabilirea, în funcție de acest diagnostic, a unui plan de tratament, care, în majoritatea cazurilor, implică administrarea de medicație specifică. Uneori, tratamentul poate necesita și internare, pentru ținerea sub observație a pacientului.